

λων μυρμηκῶν σαρκοφάγων. Οὗτοι ἐξέρχονται εἰς θήραν ἀνά στρατιάς, τὰ δὲ ἄλλα ζῶα φεύγουσιν ἔντομα ἐνώπιον αὐτῶν. Τὰ πυκνὰ αὐτῶν στίγη προχωροῦντα ἀναζητοῦσιν ὑπὸ τὰ φύλλα καὶ ὑπὸ σεσηπῶτα τεμάχια ξύλων, ἀκριδας, ἀράχνας, γρύλλους, κάμπας, σκώληκας καὶ ἄλλα ἔντομα καὶ καθαρίζουσι τὴν γῆν ἀπὸ πάσης ζωϊκῆς οὐσίας ζώσης ἢ θνησιμαίας. Ὅταν εὐρωσι φωλεὰς σφηκῶν ἐπὶ χαμηλῶν θάμνων ἀναρριχῶνται καὶ κατατρῶγουσιν ἐξωθεν τὴν φωλεὰν ὅπως ἀνεύρωσιν ἐντὸς αὐτῆς τὰς νύμφας, οὐδαμῶς πτοούμενοι ἐκ τῶν περιπτώμενων ὠργισμένων σφηκῶν. Ἀφοῦ συναζῶσι τὴν ἀναγκαίαν τροφήν, ἐπιστρέφουσι πανστρατιᾷ φέροντες ἕκαστος μέρος τῆς λείας πρὸς χρῆσιν τῆς κοινότητος. Εἰς τὴν μεσημβρινὴν Ἀμερικὴν οἱ μύρμηκες οὗτοι εἶνε χρησιμώτατοι, καθ' ὅσον καταστρέφουσι τὰ ἔντομα, οἱ δὲ κάτοικοι εὐχαρίστως τοὺς βλέπουσιν εἰσβάλλοντας εἰς τὰς οἰκίας των, αἵτινες ἐν καιρῷ θέρους εἶνε πλήρεις ἐντόμων ὀχληρῶν. Ὅταν ἴδωσι τὸν στρατὸν τῶν μυρμηκῶν προχωροῦντα, φεύγουσιν ἀπὸ τῶν οἰκιῶν των, οἱ δὲ μύρμηκες εἰσερχόμενοι ἐρευνῶσιν πανταχοῦ εἰς γωνίας καὶ ρωγμάς, ἀνασύρουσιν ἐξ αὐτῶν πᾶν ζωῦφιον καὶ τὸ φονεύουσιν. Ἀφοῦ περιέλθωσιν οὕτω τὴν ὅλην οἰκίαν ἀναχωροῦσιν σύροντες μεθ' ἑαυτῶν τὰ φονευθέντα ἔντομα καὶ σαύρας ἀκόμη καὶ ὅτι ἄλλο δύνανται νὰ φέρωσι.

Εἶδη τινὰ μυρμηκῶν μάχονται πρὸς ἄλλα εἶδη, καὶ αἰχμαλωτίζουσι τὰ νεογνά τῶν ἐχθρῶν, ὅπως ἀποκαταστήσωσιν αὐτὰ δούλους. Οἱ πολεμικοὶ οὗτοι μύρμηκες, οἵτινες ἔχουσι χρῶμα ἐρυθρὸν, εἶνε ἔντομα ὀκνηρά, εὐήθη καὶ ἀνίκανα νὰ μεριμνήσωσι περὶ ἑαυτῶν, θὰ ἀπέθνησκον δὲ τῆς πείνης, ἂν δὲν εἶχον δούλους πρὸς θεραπείαν των ἔχουσιν ὅμως τὰ μέλη των ἰσχυρὰ καὶ καλὰ πρὸς πόλεμον. Οἱ ἀντίπαλοί των μύρμηκες εἶνε μικροί, μέλανες καὶ ἐργατικοί, ζῶντες ἐντὸς καλῶς κατασκευασμένων κατοικιῶν. Ὅταν μύρμηκῆς τινες ἐκ τῶν ἐρυθρῶν ἀνακαλύψωσι μίαν τῶν φωλεῶν τούτων, ἐπιστρέφουσι οἴκαδε ὅπως πληροφορήσωσι τοὺς ὁμοφύλους των, καὶ τότε στρατεύματα ἐρυθρῶν μυρμηκῶν ἐκστρατεύει πρὸς ἄλλωσιν τοῦ ἐχθρικοῦ φρουρίου. Οἱ σκοποὶ τῶν μελανῶν μυρμηκῶν ἅμα ἴδωσι μακρόθεν τὸν ἐχθρὸν ὁρμῶσιν ἐντὸς τοῦ φρουρίου ὅπως δώσωσι τὴν εἶδησιν, καὶ ἐξέρχεται πλῆθος μαύρων μυρμηκῶν, οἵτινες πολεμοῦσι τοὺς ἐπιδρομῆς γενναίως μὲν ἄλλ' εἰς μάτην. Οἱ ἐρυθροὶ εἶνε καλῆτεροι πολεμισταί, νικῶσι τοὺς μέλανας καὶ εἰσβάλλουσιν ἐντὸς τοῦ φρουρίου. Οἱ μέλανες φεύγουσι καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις, μετ' ὀλίγον δ' οἱ ἐρυθροὶ ἐξέρχονται φέροντες ἕκαστος ἀνά ἓν ὠν ἢ νεογνὸν τοῦ ἠττηθέντος ἐχθροῦ. Τοὺς αἰχμαλωτῶν τούτους ἀνατρέφουσι καὶ περιθάλλουσι προορίζοντες αὐτοὺς εἰς δουλείαν. Οὐδέποτε αἰχμα-

λωτίζουσι τελείους μύρμηκας, φοβούμενοι ἴσως μὴ οὗτοι δραπτεῖσάσιν. Ὅταν δὲ οἱ μικροὶ αἰχμαλωτοὶ αὐξηθῶσιν, ἐκτελοῦσιν ὅλας τὰς ὑπηρεσίας τῆς κοινότητος, περιποιούμενοι κατὰ πάντα τοὺς κυρίους των· λείγουσι, καθαρίζουσι, τρέφουσι αὐτοὺς καὶ τοὺς φέρουσι ἐπὶ τῶν ὤμων. Οἱ κύριοι των, οἵτινες οὐδὲν γνωρίζουσι ἐκτὸς τοῦ νὰ μάχωνται, ἐπὶ τοσοῦτον συνειθίζουσι εἰς τὸ νὰ ὑπηρετῶνται; ὥστε ἐν ἐλλείψει τῶν δούλων θὰ ἀπέθνησκον ἐξ ἀβελτηρίας ἐν τῷ μέσῳ τοῦ πλοῦτου.

Οἱ μύρμηκες ἔχουσι πολλοὺς ἐχθρούς· μέγαν ἀριθμὸν αὐτῶν τρώγουσι τὰ πτηνὰ καὶ τινα, ζῶα, μικρὰ δὲ τις μυῖα ἐναποθετεῖ ἐπ' αὐτῶν τὰ ὠά της· ὅταν δὲ ταῦτα ἐκκολαφθῶσιν, αἱ νύμφαι εἰσέρχονται εἰς τὰ δώματα τῶν μυρμηκῶν καὶ ζῶσιν ἐκεῖ. Ὑπάρχει πρὸς τούτους μικρὸς τις μύρμηξ, ὅστις κατασκευάζει στοὰς καὶ θαλάμους εἰς τοὺς τοίχους τῶν φωλεῶν εἶδους τινὸς μεγαλύτερων μυρμηκῶν. Οἱ μικροὶ οὗτοι μύρμηκες εἶνε φοβεροὶ ἐχθροὶ τῶν μεγάλων· συχνάκις εἰσορμῶσιν ἐντὸς τῶν κοιτῶνων αὐτῶν καὶ ἀρπάζουσι τὰ νεογνά των ὅπως τὰ φάγωσιν. Οἱ μεγάλοι μύρμηκες δὲν δύνανται νὰ καταπολεμήσωσι τοὺς νάνους τούτους, διότι τὰ σώματά των δὲν χωροῦσιν εἰς ὅπας ὅπου ἐκεῖνοι κρύπτονται.

Οἱ λευκοὶ μύρμηκες ὁμοιάζουσι κατὰ τὰς ἐξεις πρὸς τοὺς κοινούς, διαφέρουσι ὅμως αὐτῶν κατὰ πολλὰ. Ζῶσι πρὸ πάντων εἰς θερμὰ κλίματα καὶ προξενοῦσι πολλὴν βλάβην καθ' ὅσον καταβιβρώσκουσι πᾶν τὸ προστυχόν. Ἐνίοτε κατατρῶγουσι τὰς δοκοὺς τῶν οἰκιῶν ἀφίνοντες μόνον ἀνέπαφον τὸ ἐξωθεν αὐτῶν. Εἰς τὴν Ἀφρικὴν οἱ λευκοὶ οὗτοι μύρμηκες ζῶσι κατὰ μέγαν συνοικισμούς· τινὲς ἐξ αὐτῶν σκάπτουσιν ἐντὸς ξύλων, ἄλλοι ἐξορύττουσιν ὑπογείους κατοικίας καὶ ἄλλοι οἰκοδομοῦσιν ἐπὶ τῆς γῆς λοφίσκους ἔχοντας δέκα ἢ δώδεκα ποδῶν ὕψος. Κτίζουσι δ' αὐτοὺς ἐκ χώματος, τὸ ὁποῖον κατεργάζονται διὰ τῶν σιαγόνων των καὶ ἀποκαθιστῶσι τοσοῦτον σκληρόν, ὥστε αἱ μυρμηκίαι αὐταὶ δύνανται νὰ φέρωσι βάρους ἀνθρώπου. Ἐνίοτε κυνηγοὶ ἢ ἄγρια θηρία ζητοῦντα ἄγρην ἀναβαίνουσιν ἐπὶ τῶν μυρμηκιῶν τούτων ὡς ἐπὶ σκοπιᾶς. Οἱ Ἀφρικανοὶ τρώγουσι τοὺς λευκοὺς μύρμηκας συνθλίβοντες αὐτοὺς καὶ κατασκευάζοντες γλυκίσμα, τὸ ὁποῖον εὐρίσκουσιν ἠδύτατον τρώγει δὲ αὐτοὺς καὶ ζῶν τι ὀνομαζόμενον μυρμηκοφάγος, τὸ ὁποῖον ἀνοίγει τὰς μυρμηκίαις καὶ διὰ τῆς μακρᾶς γλώσσης του λείχει τὰ ἐν αὐταῖς.

A*

Προτιμότερα τῆς φήμης εἶνε ἡ παρὰ τῶν ἀγαθῶν ἀνδρῶν ὑπόληψις, καὶ προτιμότερα τῆς δόξης εἶνε ἡ τιμὴ μόνη.